

I

(Akti, katerih objava je obvezna)

UREDBA SVETA (ES) št. 509/2006

z dne 20. marca 2006

o zajamčenih tradicionalnih posebnostih kmetijskih proizvodov in živil

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 37 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta ⁽¹⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Pridelava, proizvodnja in distribucija kmetijskih proizvodov in živil imajo pomembno vlogo v gospodarstvu Skupnosti.
- (2) Treba bi bilo spodbujati raznolikost kmetijske proizvodnje, da se na trgih doseže boljše ravnovesje med ponudbo in povpraševanjem. Spodbujanje tradicionalnih proizvodov, ki imajo določene značilnosti, lahko zelo koristi gospodarstvu na podeželju, zlasti na področjih z omejenimi možnostmi ali na odmaknjenih območjih, tako da na eni strani zagotavlja izboljšanje prihodkov kmetov in na drugi strani ohranjanje podeželskega prebivalstva na teh območjih.
- (3) Za dobro delovanje notranjega trga za živila bi morali biti gospodarskim subjektom na razpolago instrumenti, s pomočjo katerih bi lahko povečali tržno vrednost svojih proizvodov, pri čemer mora biti zagotovljeno varstvo potrošnikov pred nedovoljenimi praksami in pošteno trgovanje.
- (4) V Uredbi Sveta (EGS) št. 2082/92 z dne 14. julija 1992 o certifikatih o posebnih lastnostih za kmetijske proizvode in živila ⁽²⁾ so bili opredeljeni certifikati o posebnih lastnostih, pojem „zajamčena tradicionalna posebnost“ pa je bil uveden z Uredbo Komisije (EGS) št. 1848/93 o določitvi podrobnih pravil za uporabo Uredbe (EGS) št. 2082/92 ⁽³⁾. Certifikati o posebnih lastnostih, pogosteje

imenovani „zajamčene tradicionalne posebnosti“, so odgovor na zahteve potrošnikov po tradicionalnih proizvodih s posebnimi lastnostmi. Zaradi raznolikosti proizvodov na trgu in množice informacij o njih bi morale biti potrošniku na voljo jasne in jedrate informacije o poreklu proizvoda, ki mu omogočajo najboljšo izbiro.

- (5) Zaradi večje jasnosti bi bilo treba opustiti izraz „certifikat o posebnih lastnostih“ in uporabljati le izraz „zajamčena tradicionalna posebnost“, ki je bolj razumljiv, in da bi bil za proizvajalce in potrošnike cilj te uredbe bolj jasen, bi bilo treba natančneje opredeliti pojem „posebne lastnosti“ in vključiti v uredbo opredelitev pojma „tradicionalen“.
- (6) Nekateri proizvajalci želijo povečati tržno vrednost tradicionalnih kmetijskih proizvodov ali živil, ker se ta zaradi njim lastnih značilnosti jasno razlikujejo od drugih podobnih proizvodov ali živil. Zaradi zagotavljanja varstva potrošnikov bi bilo treba zajamčeno tradicionalno posebnost nadzorovati. Tak prostovoljni sistem, ki bi gospodarskim subjektom omogočal, da kakovost kmetijskega proizvoda ali živila uveljavljajo v celotni Skupnosti, bi moral pri trženju s temi živili nuditi vsa jamstva za dejansko utemeljenost sklicevanj na to kakovost.
- (7) Za označevanje kmetijskih proizvodov in živil veljajo splošna pravila iz Direktive 2000/13/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. marca 2000 o približevanju zakonodaje držav članic o označevanju, predstavljanju in oglaševanju živil ⁽⁴⁾. Zaradi njihove posebne narave bi bilo treba sprejeti dodatne posebne določbe za zajamčene tradicionalne posebnosti. Da bi omogočili hitrejšo in lažjo identifikacijo zajamčenih tradicionalnih posebnosti, proizvedenih na območju Skupnosti, bi bilo treba za označevanje predpisati obvezno uporabo označbe „zajamčena tradicionalna posebnost“ ali ustreznega znaka Skupnosti, pri čemer pa bi bilo treba predvideti razumen rok, v katerem se gospodarski subjekti lahko prilagodijo tej obveznosti.

⁽¹⁾ Še ni objavljeno v Uradnem listu.⁽²⁾ UL L 208, 24.7.1992, str. 9. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 806/2003 (UL L 122, 16.5.2003, str. 1).⁽³⁾ UL L 168, 10.7.1993, str. 35. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 2167/2004 (UL L 371, 18.12.2004, str. 8).⁽⁴⁾ UL L 109, 6.5.2000, str. 29. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2003/89/ES (UL L 308, 25.11.2003, str. 15).

- (8) Da bi zagotovili upoštevanje in usklajenost zajamčenih tradicionalnih posebnosti, bi morali proizvajalci, ki so organizirani v skupine, v specifikaciji proizvoda sami opredeliti posebne lastnosti. Možnost registracije zajamčene tradicionalne posebnosti bi morala biti odprta tudi za proizvajalce iz tretjih držav.
- (9) Za zajamčene tradicionalne posebnosti, zaščitene v Skupnosti, bi morale veljati nadzorne ureditve, ki bi temeljile na sistemu pregledov na podlagi Uredbe (ES) št. 882/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o izvajanju uradnega nadzora, da se zagotovi preverjanje skladnosti z zakonodajo o krmi in živilih ter s pravili o zdravstvenem varstvu živali in zaščiti živali ⁽¹⁾, ter nadzorne ureditve, ki bi zagotavljale, da gospodarski subjekti pred trženjem kmetijskih proizvodov in živil upoštevajo specifikacijo proizvoda.
- (10) Da bi bile upravičene do zaščite v državah članicah, bi morale biti zajamčene tradicionalne posebnosti registrirane na ravni Skupnosti. Vpis v register naj omogoči tudi zagotavljanje informacij gospodarskim subjektom in potrošnikom.
- (11) Za zagotovitev, da je zadevni kmetijski proizvod ali živilo tradicionalno in ima posebne lastnosti, bi morali vloge preučevati nacionalni organi zadevne države članice z upoštevanjem minimalnih skupnih določb, ki bi vključevale nacionalni postopek ugovora. Komisija bi nato morala biti vključena v postopek preučitve vlog, s čimer bi zagotovila enoten pristop glede vlog za registracijo, ki jih predložijo proizvajalci držav članic, in tistih, ki jih predložijo proizvajalci iz tretjih držav.
- (12) Da bi bil postopek registracije bolj učinkovit, bi se bilo treba izogniti obravnavanju šikanoznih in neutemeljenih ugovorov, zato bi bilo treba podrobno opredeliti razloge, na podlagi katerih Komisija oceni dopustnost prejetih ugovorov. Pravico do ugovora bi bilo treba zagotoviti državljanom tretjih držav z upravičenim interesom po enakih merilih, kot se uporabljajo za proizvajalce Skupnosti. Ta merila bi bilo treba oceniti glede na ozemlje Skupnosti. Glede na pridobljene izkušnje bi bilo treba prilagoditi rok za posvetovanja, na katerih se podajo ugovori.
- (13) Predvideti bi bilo treba določbe za razjasnitev obsega zaščite po tej uredbi, ki bi poudarile, da je treba to uredbo uporabljati brez poseganja v obstoječa pravila v zvezi z blagovnimi znamkami in geografskimi označbami.
- (14) Zaradi preprečevanja ustvarjanja neenakih konkurenčnih pogojev je treba vsakemu proizvajalcu, vključno s proizvajalci iz tretjih držav, omogočiti uporabo registriranega imena, skupaj z določeno označbo, in, kjer je primerno, z znakom Skupnosti, ob navedbi označbe „zajamčena tradicionalna posebnost“ ali registriranega imena kot takega, če proizveden ali predelan kmetijski proizvod ali živilo ustreza zahtevam zadevne specifikacije in če v skladu z določbami te uredbe proizvajalec koristi storitve organov za preverjanje.
- (15) Da bi bile označbe posebnih lastnosti tradicionalnega kmetijskega proizvoda ali živila privlačne za proizvajalce in da bi uživale zaupanje potrošnikov, bi jim bilo treba zagotoviti pravno varstvo in jih nadzorovati.
- (16) Državam članicam bi moralo biti dovoljeno, da zaračunavajo takse za kritje nastalih stroškov.
- (17) Ukrepe, potrebne za izvajanje te uredbe, bi bilo treba sprejeti v skladu s Sklepom Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil ⁽²⁾.
- (18) Predvideti bi bilo treba določbe za opredelitev pravil te uredbe, ki naj se uporabljajo za vloge za registracijo, ki jih Komisija prejme pred začetkom veljavnosti te uredbe. Gospodarski subjekti bi morali imeti na razpolago razumen rok za prilagoditev zasebnih nadzornih organov in označevanje kmetijskih proizvodov in živil kot zajamčenih tradicionalnih posebnosti.
- (19) Zaradi jasnosti in preglednosti bi bilo treba Uredbo (EGS) št. 2082/92 razveljaviti in jo nadomestiti s to uredbo –

SPREJEL NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Področje uporabe

1. Ta uredba določa pravila, po katerih se lahko prizna zajamčena tradicionalna posebnost za:

- (a) kmetijske proizvode namenjene za prehrano ljudi, ki so navedeni v Prilogi I k Pogodbi;
- (b) živila, navedena v Prilogi I k tej uredbi.

Priloga I se lahko spremeni v skladu s postopkom iz člena 18(2).

⁽¹⁾ UL L 165, 30.4.2004, str. 1.

⁽²⁾ UL L 184, 17.7.1999, str. 23.

2. Ta uredba se uporablja brez poseganja v druge posebne predpise Skupnosti.

3. Direktiva 98/34/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. junija 1998 o določitvi postopka za zbiranje informacij na področju tehničnih standardov in tehničnih predpisov o storitvah informacijske družbe ⁽¹⁾ se ne uporablja za zajamčene tradicionalne posebnosti, ki so predmet te uredbe.

Člen 2

Opredelevanje pojmov

1. V tej uredbi:

- (a) „posebne lastnosti“ pomenijo lastnost ali skupek lastnosti, ki jasno razlikujejo kmetijski proizvod ali živilo od drugih podobnih proizvodov ali živil, ki spadajo v isto kategorijo;
- (b) „tradicionalen“ pomeni, da se dokazano pojavlja na trgu Skupnosti v časovnem obdobju, ki kaže, da se prenaša z generacije na generacijo; to časovno obdobje je obdobje, ki se načeloma pripíše eni človeški generaciji, in sicer vsaj 25 let;
- (c) „zajamčena tradicionalna posebnost“ pomeni tradicionalni kmetijski proizvod ali živilo, ki mu Skupnost z registracijo v skladu s to uredbo priznava posebne lastnosti;
- (d) „skupina“ pomeni vsako združenje, ne glede na pravno obliko ali sestavo, proizvajalcev ali predelovalcev, ki se ukvarjajo z istim kmetijskim proizvodom ali živilom.

2. Lastnost ali skupek lastnosti iz odstavka 1(a) se lahko nanaša na proizvodno lastne posebne značilnosti, kot so fizikalne, kemične, mikrobiološke ali organoleptične značilnosti, ali na metodo proizvodnje proizvoda ali na posebne pogoje, ki morajo biti zagotovljeni med proizvodnjo proizvoda.

Predstavitev kmetijskega proizvoda ali živila se ne šteje za lastnost v smislu odstavka 1(a).

Posebne lastnosti, opredeljene v odstavku 1(a), ne smejo biti omejene na kakovostno ali količinsko sestavo ali na način proizvodnje, kot je določen z zakonodajo Skupnosti, nacionalno zakonodajo, standardi, ki jih določijo organi za standardizacijo, ali s prostovoljnimi standardi. Vendar pa se to pravilo ne uporablja, če je bila zadevna zakonodaja ali standard sprejet z namenom opredelitve posebnosti proizvoda.

⁽¹⁾ UL L 204, 21.7.1998, str. 37.

Skupini iz odstavka 1(d) se lahko pridružijo tudi druge zainteresirane strani.

Člen 3

Register

Komisija v skladu s to uredbo vodi register zajamčenih tradicionalnih posebnosti, priznanih po tej uredbi v celotni Skupnosti.

Register sestavljata dva seznama zajamčenih tradicionalnih posebnosti, glede na to ali je ime proizvoda ali živila pridržano izključno za proizvajalce, ki upoštevajo specifikacijo proizvoda, ali ne.

Člen 4

Zahteve za proizvode in imena

1. Za vpis kmetijskega proizvoda ali živila v register iz člena 3 mora biti kmetijski proizvod ali živilo proizvedeno iz tradicionalnih surovin ali imeti zanj značilno tradicionalno sestavo ali način proizvodnje in/ali predelave, ki odraža tradicionalen način proizvodnje in/ali predelave.

Registracija kmetijskega proizvoda ali živila, katerega posebne lastnosti so posledica njegovega izvora ali geografskega porekla, ni dovoljena. Brez poseganja v člen 5(1) je v imenu dovoljena uporaba geografskih izrazov.

2. Za registracijo mora ime:

- (a) biti specifično samo po sebi; ali
- (b) izražati posebne lastnosti kmetijskega proizvoda ali živila.

3. Specifično ime iz odstavka 2(a) mora biti tradicionalno in skladno z nacionalnimi predpisi ali ustaljeno na podlagi rabe.

Imena, ki izražajo posebne lastnosti iz odstavka 2(b), ni mogoče registrirati, če

- (a) se nanaša samo na trditve splošne narave, ki se uporabljajo za skupino kmetijskih proizvodov ali živil, ali na trditve, predvidene po posebni zakonodaji Skupnosti;
- (b) je zavajajoče in se nanaša zlasti na očitno značilnost proizvoda oziroma ne ustreza specifikaciji in zato potrošnika lahko zavede v zmoti o lastnostih proizvoda.

Člen 5**Omejitve rabe imen**

1. Ta uredba se uporablja brez poseganja v pravila Skupnosti ali držav članic o intelektualni lastnini in zlasti brez poseganja v pravila o geografskih označbah in blagovnih znamkah.
2. Ime rastlinske sorte ali živalske pasme se lahko uporabi v imenu zajamčene tradicionalne posebnosti, če ni zavajajoče glede narave proizvoda.

Člen 6**Specifikacija proizvoda**

1. Zajamčena tradicionalna posebnost (ZTP) se lahko uporablja za kmetijski proizvod ali živilo, ki ustreza specifikaciji proizvoda.
2. Specifikacija proizvoda obsega:
 - (a) ime iz člena 4(2) v enem ali več jezikih ter navedbo, ali skupina zahteva registracijo s pridržanjem imena ali ne in ali želi uveljavljati določbe iz člena 13(3);
 - (b) opis kmetijskega proizvoda ali živila, vključno z njegovimi glavnimi fizikalnimi, kemičnimi, mikrobiološkimi ali organoleptičnimi značilnostmi;
 - (c) opis metode proizvodnje, ki jo morajo proizvajalci upoštevati, vključno z vrsto in značilnostmi surovin ali uporabljenih sestavin, kjer je to potrebno, in metode priprave kmetijskega proizvoda ali živila;
 - (d) ključne elemente, ki opredeljujejo posebne lastnosti proizvoda in, če je potrebno, uporabljene reference;
 - (e) ključne elemente, ki potrjujejo tradicionalni značaj proizvoda v smislu prvega pododstavka člena 4(1);
 - (f) minimalne zahteve in postopek nadzora posebnih lastnosti.

Člen 7**Vloga za registracijo**

1. Vlogo za registracijo zajamčene tradicionalne posebnosti lahko vložijo samo skupina.

Več skupin iz različnih držav članic ali tretjih držav lahko predloži skupno vlogo.

2. Skupina lahko predloži vlogo za registracijo samo za kmetijske proizvode ali živila, ki jih proizvaja ali pridobiva.

3. Zahtevek za registracijo vsebuje vsaj naslednje:

(a) ime in naslov skupine, ki je predložila vlogo;

(b) specifikacijo proizvoda iz člena 6;

(c) ime in naslov organov ali teles, ki preverjajo skladnost z določbami specifikacije, ter njihove posebne naloge;

(d) dokumente, ki dokazujejo posebne in tradicionalne lastnosti.

4. Skupina s sedežem v eni od držav članic predloži vlogo v tej državi članici.

Država članica preuči vlogo na primeren način da preveri, ali je utemeljena in ali izpolnjuje pogoje iz te uredbe.

5. Država članica v okviru preučitve iz drugega pododstavka odstavka 4 sproži nacionalni postopek ugovora, ki zagotavlja primerno objavo vloge in določa razumen rok, v katerem lahko vsaka fizična ali pravna oseba z upravičenim interesom, ki ima sedež ali stalno prebivališče na njenem ozemlju, vložijo ugovor zoper vlogo.

Država članica preuči dopustnost prejetih ugovorov glede na merila iz prvega pododstavka člena 9(3).

6. Če država članica meni, da so izpolnjene zahteve iz členov 4, 5 in 6, posreduje Komisiji:

(a) ime in naslov skupine, ki je predložila vlogo;

(b) specifikacijo proizvoda iz člena 6;

(c) ime in naslov organov ali teles, ki preverjajo skladnost z določbami specifikacije, ter njihove posebne naloge;

(d) izjavo države članice, da meni, da vloga, ki ga je predložila skupina, izpolnjuje pogoje iz te uredbe in iz določb za njeno izvajanje.

7. Če vlogo za kmetijski proizvod ali živilo vložijo skupina iz tretje države, se jo posreduje Komisiji bodisi neposredno bodisi prek organov zadevne tretje države; vloga vsebuje podatke iz odstavka 3.

8. Dokumenti iz tega člena, ki se pošljejo Komisiji, so sestavljeni v enem od jezikov institucij Evropske unije ali pa jim je priložen overjen prevod v enega od teh jezikov.

Člen 8

Preučitev Komisije

1. Komisija na ustrezen način preuči vlogo, ki jo je prejela v skladu s členom 7, da preveri, ali je utemeljena in ali izpolnjuje pogoje, določene v tej uredbi. Preučitev naj ne bi trajala več kot 12 mesecev.

Komisija vsak mesec objavi seznam imen, za katera so bile vložene vloge za registracijo, kot tudi datume predložitve vlog Komisiji.

2. Kadar Komisija na podlagi preučitve v skladu s prvim pododstavkom odstavka 1 meni, da so pogoji iz te uredbe izpolnjeni, objavi v *Uradnem listu Evropske unije* podatke iz člena 7(3)(a), (b) in (c).

V nasprotnem primeru Komisija po postopku iz člena 18(2) vlogo za registracijo zavrne.

Člen 9

Ugovori

1. Vsaka država članica ali tretja država lahko v šestih mesecih od dne objave v *Uradnem listu Evropske unije* iz prvega pododstavka člena 8(2) ugovarja načrtovani registraciji, tako da pri Komisiji vložijo ustrezno utemeljeno izjavo.

2. Vsaka fizična ali pravna oseba z upravičenim interesom, ki ima sedež ali stalno prebivališče v eni od držav članic, razen v tisti državi članici, ki je zahtevala registracijo, ali v tretji državi, lahko prav tako ugovarja načrtovani registraciji, tako da vložijo ustrezno utemeljeno izjavo.

Fizične ali pravne osebe, ki imajo sedež ali stalno prebivališče v državi članici, izjavo vložijo v državi članici v roku, ki omogoča ugovor v skladu z odstavkom 1.

Fizične ali pravne osebe, ki imajo sedež ali stalno prebivališče v tretji državi, vložijo izjavo pri Komisiji bodisi neposredno bodisi posredno prek organov zadevne tretje države v roku, določenem v odstavku 1.

3. Dopustne so samo izjave o ugovoru, ki jih Komisija prejme v roku, določenem v odstavku 1, in ki:

(a) izkazujejo neupoštevanje pogojev iz členov 2, 4 in 5; ali

(b) če gre za vlogo na podlagi člena 13(2), izkazujejo, da je raba imena za podobne kmetijske proizvode ali živila zakonita, splošno znana in gospodarsko pomembna.

Komisija preuči dopustnost ugovorov.

Merila iz prvega pododstavka se ocenijo glede na ozemlje Skupnosti.

4. Komisija ime registrira, če ne prejme nobenega dopustnega ugovora v skladu z odstavkom 3.

Registracija se objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

5. Če je ugovor dopusten v skladu z odstavkom 3, Komisija zaprosi zainteresirane strani, da začnejo ustrezna posvetovanja.

Če v šestih mesecih dosežejo dogovor, zainteresirane strani uradno obvestijo Komisijo o vseh dejavnikih, ki so omogočili navedeni dogovor, tudi o mnenju vlagatelja vloge in vlagatelja ugovora. Če podatki, objavljeni v skladu s členom 8(2), niso bili spremenjeni ali so bile njihove spremembe manjše, Komisija postopa v skladu z odstavkom 4 tega člena. V nasprotnem primeru Komisija ponovno izvede preučitev iz člena 8(1).

Če dogovor ni dosežen, Komisija odloči v skladu s postopkom iz člena 18(2) ter pri tem upošteva dobroverne tradicionalne prakse in dejansko verjetnost zamenjav.

Odločba se objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

6. Dokumenti iz tega člena, ki se pošljejo Komisiji, so sestavljeni v enem od jezikov institucij Evropske unije ali jim je priložen overjen prevod v enega od teh jezikov.

Člen 10

Preklic

Kadar Komisija v skladu s podrobnimi pravili iz člena 19(1)(f) meni, da upoštevanje pogojev specifikacije kmetijskega proizvoda ali živila, ki nosi oznako zajamčena tradicionalna posebnost, ni več zagotovljeno, začne postopek iz člena 18(2) za preklic registracije, ki ga nato objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 11

Sprememba specifikacije proizvoda

1. Za spremembo specifikacije proizvoda lahko zaprosi država članica na zahtevo skupine, ki ima sedež na njenem ozemlju, ali skupine, ki ima sedež v tretji državi. V slednjem primeru se vloga naslovi na Komisijo bodisi neposredno bodisi posredno prek organov te tretje države.

Vloga mora izkazati utemeljen gospodarski interes ter opisati in utemeljiti zahtevane spremembe.

Vloga za odobritev spremembe se obravnava po postopku iz členov 7, 8 in 9.

Če so predlagane spremembe manjše, Komisija odobri spremembo brez uporabe postopka iz členov 8(2) in 9.

Komisija po potrebi objavi manjše spremembe v *Uradnem listu Evropske unije*.

2. Država članica zagotovi, da je vsak proizvajalec ali predelovalec, ki uporablja specifikacijo proizvoda, za katero se je zahtevala sprememba, obveščen o objavi. Poleg izjav o ugovoru iz člena 9(3) so dopustne tudi izjave o ugovoru, ki izkazujejo gospodarski interes za proizvodnjo zajamčene tradicionalne posebnosti.

3. Če sprememba zadeva začasno spremembo specifikacije zaradi uvedbe obveznih sanitarnih ali fitosanitarnih ukrepov s strani javnih organov, država članica na zahtevo skupine proizvajalcev ali skupine, ki ima sedež v tretji državi, posreduje zahtevo Komisiji. Uporablja se postopek iz četrtega pododstavka odstavka 1.

Člen 12

Imena, označba in znak

1. Samo proizvajalci, ki izpolnjujejo zahteve specifikacije proizvoda, lahko navajajo zajamčeno tradicionalno posebnost pri označevanju, oglaševanju in na dokumentih, povezanih s kmetijskim proizvodom ali živilom.

2. Če se pri označevanju kmetijskega proizvoda ali živila, proizvedenega v Skupnosti, navaja zajamčena tradicionalna posebnost, se pri označevanju ob registriranem imenu navede bodisi znak Skupnosti bodisi označba „zajamčena tradicionalna posebnost“.

3. Navedba označbe iz odstavka 2 pri označevanju zajamčenih tradicionalnih posebnosti, ki niso proizvedene na območju Skupnosti, je neobvezna.

Člen 13

Podrobna pravila glede registriranih imen

1. Od dne objave iz člena 9(4) ali (5) se ime, vpisano v register iz člena 3, lahko uporablja le za označitev kmetijskega proizvoda ali živila, ki izpolnjuje zahteve specifikacije proizvoda kot zajamčene tradicionalne posebnosti v skladu s postopki iz člena 12. Registrirana imena se lahko še naprej uporabljajo za označevanje proizvodov, ki ne izpolnjujejo zahtev registrirane specifikacije, vendar brez navedbe „zajamčena tradicionalna posebnost“, kratice „ZTP“ ali znaka Skupnosti.

2. Vendar se zajamčeno tradicionalno posebnost lahko registrira s pridržanjem imena za kmetijski proizvod ali živilo, ki ustreza objavljeni specifikaciji proizvoda, če je skupina za to zaprosila v vlogi za registracijo in če se v postopku iz člena 9 izkaže, da se ime ne uporablja za podobne kmetijske proizvode ali živila na zakonit, splošno znan in gospodarsko pomemben način. Od dne objave iz člena 9(4) ali (5) se imena, tudi če ga ne spremlja označba „zajamčena tradicionalna posebnost“, kratica „ZTP“ ali znak Skupnosti, ne sme več uporabljati za označevanje podobnih kmetijskih proizvodov ali živil, ki ne ustrezajo registrirani specifikaciji proizvoda.

3. Za imena, za katera se zahteva registracija samo v enem jeziku, lahko skupina v specifikaciji proizvoda predvidi, da se pri trženju proizvoda slednji, poleg z imenom proizvoda v izvornem jeziku, označi tudi z navedbo v tujih jezikih, da je bil proizvod pridobljen v skladu s tradicijo regije, države članice ali tretje države, iz katere izvira vloga.

Člen 14**Uradni nadzor**

1. Države članice imenujejo pristojni organ ali organe, ki so odgovorni za nadzor v skladu z Uredbo (ES) št. 882/2004 v zvezi z obveznostmi iz te uredbe.

2. Države članice zagotovijo, da ima vsak gospodarski subjekt, ki deluje v skladu s to uredbo, dostop do sistema uradnega nadzora.

3. Komisija objavi imena in naslove organov in teles iz odstavka 1 in člena 15 ter jih redno posodablja.

Člen 15**Preverjanje skladnosti s specifikacijami**

1. Glede kmetijskih proizvodov in živil, proizvedenih v Skupnosti, preverjanje skladnosti s specifikacijami pred dajanjem proizvoda na trg zagotavlja:

— en ali več pristojnih organov iz člena 14, in/ali

— en ali več izvajalcev nadzora iz točke 5 člena 2 Uredbe (ES) št. 882/2004, ki delujejo kot certifikacijsko telo za proizvode.

Stroške preverjanja skladnosti s specifikacijami krijejo gospodarski subjekti, ki so podvrženi takemu preverjanju.

2. Glede kmetijskih proizvodov in živil, proizvedenih v tretji državi, preverjanje skladnosti s specifikacijami pred dajanjem proizvoda na trg zagotavlja:

— en ali več javnih organov, ki jih določi tretja država, in/ali

— eno ali več certifikacijskih teles za proizvode.

3. Certifikacijska telesa za proizvode iz odstavkov 1 in 2 ravnajo in so od 1. maja 2010 akreditirana v skladu z Evropskim standardom EN 45011 ali Vodilom ISO/IEC 65 (Splošne zahteve za telesa, ki upravljajo s sistemi certificiranja proizvodov).

4. Če so se organi iz odstavkov 1 in 2 odločili preveriti skladnost s specifikacijami, morajo zagotoviti ustrezna jamstva

za objektivnost in nepristranskost ter imeti na razpolago usposobljeno osebje in vire, potrebne za izvajanje nalog.

Člen 16**Izjave proizvajalcev imenovanim organom ali telesom**

1. Po navodilih pristojnih organov iz člena 14(1) proizvajalec iz države članice, ki namerava prvič proizvajati zajamčeno tradicionalno posebnost, tudi če pripada skupini, ki je predložila začetno vlogo, o tem vnaprej uradno obvesti imenovane organe ali telesa države članice iz člena 14(3), v kateri ima sedež.

2. Če je potrebno, po navodilih skupine proizvajalcev ali organa tretje države proizvajalec iz tretje države, ki namerava prvič proizvajati zajamčeno tradicionalno posebnost, tudi če pripada skupini, ki je predložila začetno vlogo, o tem vnaprej uradno obvesti imenovane organe ali telesa iz člena 14(3).

Člen 17**Zaščita**

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, da zagotovijo pravno varstvo pred kakršno koli zlorabo ali zavajajočo uporabo izraza „zajamčena tradicionalna posebnost“, kratice „ZTP“ in znaka Skupnosti ter pred kakršnim koli oponašanjem imen, ki so pridržana in registrirana v skladu s členom 13(2).

2. Registrirana imena so varovana pred kakršnim koli ravnanjem, ki bi lahko zavajalo potrošnike, vključno z ravnanji, ki dajejo vtis, da je kmetijski proizvod ali živilo s strani Skupnosti priznana „zajamčena tradicionalna posebnost“.

3. Države članice sprejmejo ustrezne ukrepe, da preprečijo zamenjavo na nacionalni ravni uporabljenih prodajnih imen z imeni, ki so registrirana in pridržana v skladu s členom 13(2).

Člen 18**Postopek v odboru**

1. Komisiji pomaga Stalni odbor za zajamčene tradicionalne posebnosti.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člena 5 in 7 Sklepa 1999/468/ES.

Rok iz člena 5(6) Sklepa 1999/468/ES je tri mesece.

3. Odbor sprejme svoj poslovnik.

Člen 19**Izvedbena pravila in prehodne določbe**

1. Podrobna pravila za izvajanje te uredbe se sprejmejo v skladu s postopkom iz člena 18(2). Ta podrobna pravila vključujejo predvsem:

- (a) podatke, ki jih mora vsebovati specifikacija proizvoda iz člena 6(2);
- (b) podrobna pravila glede predložitve vlog za registracijo v skladu s členom 7(1) za skupine iz različnih držav članic ali različnih tretjih držav;
- (c) podrobna pravila glede posredovanja vlog iz člena 7(3) in (6) ter iz člena 7(7) ter vlog za spremembe iz člena 11 Komisiji;
- (d) podrobna pravila glede registra zajamčenih tradicionalnih posebnosti iz člena 3;
- (e) podrobna pravila glede ugovorov iz člena 9, vključno s pravili o ustreznih posvetovanjih med zainteresiranimi stranmi;
- (f) podrobna pravila glede preklica registracije zajamčene tradicionalne posebnosti iz člena 10;
- (g) označbo in znak iz člena 12;
- (h) opredelitev manjših sprememb iz četrtega pododstavka člena 11(1);
- (i) pogoje za preverjanje skladnosti s specifikacijo proizvoda.

2. Imena, ki so na dan začetka veljavnosti te uredbe že registrirana po Uredbi (EGS) št. 2082/92, se avtomatično vpišejo v register iz člena 3. Ustrezne specifikacije se štejejo za specifikacije iz člena 6(1).

3. Za že predložene vloge, izjave in zahteve, ki jih je Komisija prejela pred dnem začetka veljavnosti te uredbe:

- (a) se ne uporabljajo postopki iz člena 7;
- (b) kadar specifikacija vključuje elemente, ki niso navedeni v členu 6, lahko, če je to potrebno za nadaljnjo obravnavo vloge, Komisija zahteva novo različico specifikacije proizvoda, ki je skladna z določbami navedenega člena.

Člen 20**Takse**

Države članice lahko zaračunavajo takse za kritje stroškov, vključno stroškov, nastalih pri preučevanju vlog za registracijo, izjav o ugovoru, vlog za spremembe in zahtev za preklic po tej uredbi.

Člen 21**Razveljavitev**

Uredba (EGS) št. 2082/92 se razveljavi.

Sklicevanja na razveljavljeno uredbo se štejejo za sklicevanja na to uredbo in se berejo v skladu s korelacijsko tabelo iz Priloge II k tej uredbi.

Člen 22**Začetek veljavnosti**

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Vendar pa se člen 12(2) uporablja z učinkom od 1. maja 2009, brez poseganja v proizvode, ki so bili dani na trg pred tem datumom.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 20. marca 2006

Za Svet
Predsednik
J. PRÖLL

PRILOGA I

Živila iz člena 1(1)(b)

- Pivo,
 - čokolada in drugi pripravki, ki vsebujejo kakav,
 - slaščice, kruh, testo, pecivo, piškoti in drugi pekovski izdelki,
 - kuhane ali polnjene testenine,
 - vnaprej skuhani obroki,
 - pripravljene začimbne omake,
 - juhe ali bujoni (mesne juhe),
 - pijače iz rastlinskih izvlečkov,
 - sladoledi in sorbeti.
-

PRILOGA II

KORELACIJSKA TABELA

Uredba (EGS) št. 2082/92	Ta uredba
Člen 1(1), prvi pododstavek	Člen 1(1), prvi pododstavek
Člen 1(1), drugi pododstavek	Člen 1(1), drugi pododstavek
Člen 1(2) in (3)	Člen 1(2) in (3)
Člen 2(1), prvi pododstavek	Člen 2(1)(a)
Člen 2(1), drugi pododstavek	Člen 2(2), drugi pododstavek
Člen 2(1), tretji pododstavek	Člen 2(2), tretji pododstavek
Člen 2(2), prvi stavek	Člen 2(1)(d)
Člen 2(2), drugi stavek	Člen 2(2), četrti pododstavek
Člen 2(3)	Člen 2(1)(c)
—	Člen 2(1)(b)
—	Člen 2(2), prvi pododstavek
Člen 3	Člen 3
Člen 4(1)	Člen 4(1), prvi pododstavek
Člen 4(2)	Člen 4(1), drugi pododstavek
Člen 5(1)	Člen 4(2)
Člen 5(2)	Člen 4(3), drugi pododstavek
Člen 5(3)	Člen 4(3), prvi pododstavek
Člen 5(4)	Člen 4(1), drugi stavek drugega pododstavka
—	Člen 5
Člen 6(1)	Člen 6(1)
Člen 6(2)	Člen 6(2)
Člen 7(1)	Člen 7(1)
—	Člen 7(2)
Člen 7(3)	Člen 7(6)
—	Člen 7(7) in (8)
Člen 7(2)	Člen 7(3)
—	Člen 7(4) in (5)
—	Člen 8(1)
Člen 8(1), prvi pododstavek	—
Člen 8(1), drugi pododstavek	Člen 8(2), prvi pododstavek
Člen 8(2)	—
Člen 8(3)	Člen 9(1) in (2)
—	Člen 9(3)
Člen 9(1)	Člen 9(4)
Člen 9(2)	Člen 9(5)
Člen 10	Člen 10
Člen 11(1)	Člen 11(1), prvi pododstavek
Člen 11(2), prvi pododstavek	Člen 11(1), tretji pododstavek
—	Člen 11(1), drugi pododstavek
Člen 11(2), drugi pododstavek	Člen 11(2)
Člen 12	Člen 19(1)(g)
Člen 13(1)	Člen 13(1)

Uredba (EGS) št. 2082/92	Ta uredba
Člen 13(2)	Člen 13(2)
—	Člen 13(3)
Člen 14	Člena 14 in 15
Člen 15(1)	Člen 12(1)
—	Člen 12(2) in (3)
Člen 15(2)	Člen 16(1)
Člen 15(3)	—
Člen 16	—
Člen 17	Člen 17(1) in (2)
Člen 18	Člen 17(3)
Člen 19	Člen 18
Člen 20	Člen 19
Člen 21	—
—	Člen 21
Člen 22	Člen 22
Priloga	Priloga I
—	Priloga II